

SIMON, DIE PETRUS WERD 1.

Het was een zeer bewogen tijd in Kanaän, toen de Heere Jezus in Zijn land was. Wat klink dat vlak hè: toen Hij in Zijn land was. Het is toch wel juist hoor, maar toch! Die Hij? Die Hij, is wel een heel bijzonder mens om het maar eens eenvoudig te zeggen. Die Hij was God Zelf, Die mens geworden was. Nou dat is toch wel bijzonder, of vindt u van niet? God, de schepper en de instandhouder en de eigenaar van de hele schepping. Ook van onze aarde: Exodus 19:5: 'Want heel de aarde is van mij!'

Een klein stukje van die grote aarde heeft hij aan het nageslacht van Abraham gegeven als een eeuwig eigendom. Genesis 17:8: 'Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn.' Zo'n 2000 jaar later is daar ogenschijnlijk niet veel meer van te zien en te merken. Het volk was in totale verwarring en verdeeldheid. Elke vorm van vrijheid was hun afgenomen door de Romeinse overheerser.

Het was al 600 jaar geleden, dat zij hun laatste koning hadden. De éne wereldmacht na de ander nam het land in bezit en roofde alles wat er maar te roven was. Het was ook toen al een zeer omstreden stukje wereld. Van het Beloofde Land, waar Jozua hun voorgeslacht had binnengebracht, was al geen sprake meer. De grote wereldmachten van die dagen betrokken altijd het kleine land Kanaän bij hun zucht naar macht.

Uit de geschiedenis blijkt, dat het in die strijd niet alleen om macht ging, maar ten diepste ook, omdat het Gods land en Gods volk was. Dat was niet alleen in de vroegere geschiedenis zo, maar tot op de huidige dag is diezelfde strijd gaande. De motor van die strijd is de satanische haat. De grote strijd in het huidige Midden-Oosten, met ook de grote verdeeldheid in het Joodse volk zelf, was er ook al in de tijd van de Heere Jezus. Zij werden bezet door het grote Romeinse rijk.

Aan weinig was nog te zien, dat het Gods land was en Gods volk. Ja een prachtige tempel in Jeruzalem, die was er wel, maar wat er in gedaan werd, daar was niet veel meer over van de dienst, zoals die er vroeger was geweest in de oude tabernakel. Het tempelgebouw was schitterend geworden onder invloed van de schatrijke Idumeese familie Herodes, Herodes, de door Rome benoemde heerser. Hij verwachtte door het geschenk van een mooie tempel het Joodse volk op zijn hand te krijgen.

De orde van priesters was verworden onder invloed van politieke stromingen tot een politieke macht. Benoeringen van functie in de tempeldiensten kwamen tot stand door onderonsjes en vriendjespolitiek van politieke stromingen. Op een bepaald moment waren er zelfs wel drie hogepriesters, terwijl de Heere duidelijk had gezegd, dat er maar één hogepriester moest zijn. De Heere had dat niet alleen gezegd, maar het stond ook zo in hun Thora.

De twee grootste spelers waren de Farizeeën en de Sadduceeën. Zij waren de twee overheersende machtsblokken in de tijd van het Nieuwe Testament. Daarnaast waren er veel opstandige groeperingen. Hoe verschillend die ook wa-

ren, ze hadden wel allen hetzelfde doel, zelfstandig zijn, weg met de Romeinen. Maar wie zou dan hun leider zijn? Veel van die groepen konden op die vraag geen antwoord geven.

Een bekende verzetsgroep was die van de Zeloten. Zij waren orthodox-Joods en ze wilden weer het Godsbestuur in het land. Eén van de discipelen van de Heere Jezus was Simon de Zeloot. Deze bijnaam van de man zegt al genoeg om te kunnen begrijpen, waarom hij zich aansloot bij de Heere Jezus als volgeling. Sommige Bijbeluitleggers vermoeden, dat Judas Iskariot een volgeling was van de groep Iskariot, wat dan een verzetsgroep zou zijn geweest. Goede bewijzen daarvoor zijn er echter niet.

Te midden van al die verwardheid en verdeeldheid was er dus een groep, die de beloofde Messias verwachtte. De Gezalfde, de door de profeten beloofde Messias, de door JHWH gezonden Bevrijder. Die zál komen, en dán zal er vrede zijn. Dát geloofden zij en Die verwachtten zij. Die mensen leefden in hun eigen land als vreemdelingen zonder leider, maar met een alles overheersende verwachting. Als die Messias komt, dan zal Hij weer plaats nemen op de troon van Koning David. Dat was hun verwachting.

Even een zijstraat: 'Messias' is het Hebreeuws voor 'Gezalfde', 'Christus' is het Grieks voor 'Gezalfde.' Dus iemand, die zich christen laat noemen, is een gezalfde! Beseft u dat? Of bent u een naamchristen? Als uw leven Christus is geworden, dan bent u een gezalfde! In 2 Korinthiërs 1:21-22 lezen we: 'Hij nu, die ons met u bevestigt in de Gezalfde en ons heeft gezalfd, is God, Die ook zijn zegel op ons gedrukt en de Geest tot onderpand in onze harten gegeven heeft.' Als u hier geen deel aan hebt, dan bent u een naamchristen zonder hoofdletter. Dat klinkt misschien hard in uw oren, maar ik schrijf dit, omdat de waarheid gezegd moet worden. Begrijp mij a.u.b. goed, want het is alleen die waarheid, Die u redden kan.

De persoon, waar we met dit schrijven in het bijzonder aandacht aan willen besteden, is de persoon van Simon Petrus in de tijd, toen de Heere Jezus hier was met Zijn discipelen. Wij hopen, dat we hierdoor de persoon Simon Petrus wat meer en beter gaan leren kennen als mens en als discipel. Het leven van iedere dag daar gaat het mij om.

De mensen hadden het zeer slecht. Zij waren door het zware belastingsstelsel arm. De rechtspraak was voor het grootste deel in handen van de elite-godsdienst. Het verlangen naar vrijheid was groot. Men was de godsdienst, die alleen bestond uit wetten, beu. Het was een last zonder licht. Al die wetten waren nuttig voor de wetgever en voor de houders van de wet. Het volk werd er echter door onderdrukt en arm en klein gehouden.

Een hele bekende Joodse opwekkingsprediker in die donkere dagen was een zekere Johannes de Doper (Baptist). Hij behoorde tot de groep van afgezonderden, ook wel Nazireeërs genoemd. Duidelijk was hun leven in afzondering, in eenvoud, hun eten, hun kleding en het niet knippen van hun haren. Ook mochten zij geen overleden personen aanraken. Zij waren in alles aan God gewijd.

Wat wij van Johannes de Doper weten, dat weten we uit de Bijbel. Hij preekte niet in de tempel maar in de woestijn. Hij doopte de mensen tot reiniging

van hun zonden. Niet in de doopbaden van de tempel, maar hij doopte daar waar water was, zoals bijv. in de Jordaan. Mattheüs 3:6: 'En zei lieten zich in de rivier, de Jordaan, door hem dopen onder belijdenis van hun zonden.'

Johannes riep de mensen dus op zich te bekeren onder belijdenis van zonden en zich vervolgens te laten dopen. Zou alles in de tempel nog goed zijn geweest, dan zou dat in de tempel gedaan kunnen worden in het bijzijn van een priester. Als een Jood wordt opgeroepen om zich te bekeren (omkeren/terugkeren), dan komt de dwalende Jood weer terug in het huis van Abraham, en dat is een goede zaak. Die oproep is juist.

Maar als met dezelfde klank een heiden, en dat zijn wij, wordt opgeroepen om zich te bekeren (terugkeren/omkeren) dan gebeurt er niets. Want waar naar terug moet ik mij dan bekeren. Als deze oproep aan heidenen wordt gedaan, dan zijn er andere woorden nodig. Wanneer ik hierover spreek met mensen, dan hoor ik ze zeggen: 'Ja, wij moeten terugkeren naar God, dat wordt er mee bedoeld.'

Maar, mijn beste lezer, in ieder schepsel heeft de schepper het Godsbesef gelegd. Romeinen 1:20: 'Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.' In het Oude Testament schrijft David in Psalm 19:2-5: 'De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen; De dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht. Het is geen sprake en het zijn geen woorden, hun stem wordt niet vernomen: Toch gaat hun prediking uit over de ganse aarde en hun taal tot aan het einde der wereld. - Hij heeft daarin een tent opgeslagen voor de zon,'

Dus mijn lezer, als een heiden zich tot God bekeert, dan doet hij ongeveer hetzelfde als een Jood bij Johannes de Doper deed. Hij ontvangt de Heilige Geest niet, omdat Hij niet opnieuw geboren is. Hij is niet meer en niet minder dan iemand, die in God gelooft. Dat is te weinig voor de eeuwigheid. Dan bent u om precies en duidelijk te zijn ook geen Christen. Want Christenen zijn mensen, die het nieuwe leven, dat door Christus verworven is, hebben ontvangen van Hem. Wederom geboren dus.

De Heere Jezus zei tegen de Joden: 'Jullie geloven in God, geloof ook in Mij.' Als u dat Christenleven ook zou willen ontvangen, dan moet u het niet aan de dominee of iemand anders vragen. Ze kunnen het u niet geven, hoe graag sommigen, dat ook wel voor u zouden willen doen. Nee, u moet het met een oprecht hart vragen aan Hem, Die het u geven kan en ook geven wil, nl. Jezus, de Gezalfde.

Johannes noemt op een gegeven moment zijn toehoorders zelfs 'schijnheiligen'. Weet u waarom hij dat zegt? Hij kent ze en hij weet, dat ze wel van hun zonden af willen, maar niet van hun positie, hun aanzien, hun godsdienstige systeem. Ze willen blijven wie ze zijn, maar dat is een opgepoetst leven, echter geen nieuw leven, dat uit God geboren is.

Toch had Johannes de Doper veel aanhangers, discipelen, en belangstellenden. Want weet u wat Hij ook verkondigde? We lezen in Mattheüs 3:2: 'Be-

keert u want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen!' Ja, dat was wel naar tevredenheid van de revolutionairen in die tijd. Gods Koninkrijk, want daar wachten we al zolang op, dus weg met die onderdrukkers, die bezetters.

Terug naar Jozua, terug naar het koningshuis van David, dat willen we. We hebben er al zolang op gewacht, en deze prediker, dat is wel een heel bijzondere man. Maar wat hij zegt, daar kunnen we ons wel in vinden. 'Ik ben de Messias niet', zegt hij, 'ik ben het niet, maar de Messias komt eraan hoor en Zijn koninkrijk, maak alles maar klaar.'

Het is zo goed te begrijpen, dat Hij veel aanhangers had en om bij hem te horen, dan moet je gedoopt worden. Ook dat is geen probleem, want dat deden we vroeger ook al in de reinigingsbaden van de tempel. Hij heeft gelijk hoor, het hoort zo, punt uit. Ja sommigen zeggen: 'Het moet in de waterbaden bij de tempel, want dat water komt uit de velden van Efratha. Dat is dan veel beter water dan het water uit de Jordaan. Nou zo krap moet je niet op zulke bijkomstige dingen letten. Wel nee, als het maar water is.

Mijn beste vrienden, daar gaat het helemaal niet over bij de doop. Ik ken mensen, die helemaal naar Israël reizen, omdat ze speciaal gedoopt willen worden in de Jordaan. Ook zijn er, die per vliegtuig enkele liters water laten komen om het dan vervolgens hier in Nederland in een schaalteje te gooien en enkele druppeltjes op een baby laten vallen. Nou dat is mis, echt mis.

De doop in de Bijbel houdt in: 'ondergedompeld worden in het water.' 'Baptised' staat er dan altijd. Wat is het toch jammer, dat sinds keizer Constantijn die on-Bijbelse draai aan de doop is gegeven. Ook in onze gangbare Bijbelvertalingen wordt er dan hardnekkig geschreven over de doop met water. Maar dat staat er echt niet in de grondtekst. Er staat altijd dopen in water of nog beter vertaald, onderdompelen in water. Weet u, dat de kanttekenaar van de oude Statenvertaling, dat schrijft als verduidelijking 'onderdompelen in water', als het gaat over de doop.

Johannes was een bijzondere man hoor, ook een bijzondere spreker, hij spaarde niemand. Nee, sommigen van de daar aanwezigen noemde hij zelfs 'adderengebroad'. Dat is wat, je zult daar maar staan. Je hebt je laten ompraten

om ook eens naar die kerk te gaan en dan krijg je dat te horen. Vooral als er een reden is, om het je aan te trekken. Dan ga je daar natuurlijk nooit meer heen, je zult wel wijzer wezen, toch? Adderengebroid!

Het is volgens het woordenboek een nest vol met jonge slangen. O, maar wacht dan even, dan zegt Johannes dus, dat zij jonge slangen zijn. Maar dan zegt hij eigenlijk ook, dat hun vaders en moeders slangen en zijn ze zijn kinderen van slangen. O, denk ik dan, 'dan zal hij eigenlijk gezegd hebben en gedacht hebben aan Genesis 3. Dan zijn het kinderen van de satan, van de slang, zoals ieder, die niet uit God geboren is, een kind van de satan is.'

Wat hard hè van Johannes? Zijn naam betekent: 'God is genadig geweest.' Nou, nou, vooral dat geweest, zeker? Zo genadig klinkt het ook niet, toch? Ze hebben het wel goed gehoord hoor en ze zijn het niet vergeten want enige tijd later dan zeggen ze tegen de Heere Jezus in Johannes 8:39: 'Wij zijn kinderen van Abraham.'

Als je er op dat ogenblik bijgestaan zou hebben en die kwalificatie past niet bij uw persoon, dan zul je zelfs gedacht kunnen hebben: 'Nou, nou, die horen dan tenminste eens de waarheid!' Maar ik denk, dat dit niet zozeer de drijfveer van Johannes is geweest. Nee, de drijfveer zal zijn geweest: 'Eerst de oude mens slopen en dan de nieuwe mens dopen!' Ik denk, dat het dat zal zijn geweest. Weet u, het kan van groot belang zijn, hoe iets wordt gezegd, of verteld.

Ik weet nog goed dat, toen ik bij de opgeschoten knapen hoorde, wij op zondag trouw in de kerk zaten. Vooral met de klemtoon op trouw en op zitten. Wat de dominee zei, nou ja. We hoorden veelal, wat we al eerder hadden gehoord. De woorden van de dominee waren zo bekend, en het kwam bijna altijd op hetzelfde neer. De roep: 'Bekeer u!' Soms werd dan ook uitgelegd, wat dat betekende. 'Omkeren, achterom kijken', dat betekende het enz. Nou wilden we dat eigenlijk wel graag doen, dat achterom kijken, want de meisjes zaten vaak achterin in de kerk. En daar zat ook die éne, snapt u?

Wanneer dan de lange dienst voorbij was, dan hadden wij jongens het meestal niet over de preek. Was je dan ook adderengebroid? Het zal wel, maar dat was bij ons zo niet binnengekomen. Soms kwam er een gastpredikant. Tsjonge, die kon me toch preken zeg! Hij zei dezelfde dingen, geloof ik, maar gebruikte andere woorden. Dat was het verschil en zijn gezicht, dat sprak boekdelen, zoals we dat noemen. Dan zei hij: 'En jongelui, als je binnenkort echt van een meisje gaat houden of meisjes, als jullie nu binnenkort echt van een jongen gaan houden, dan ga je pas leren wat echte liefde is.'

Oei, dat was het! De Heere Jezus wil, dat je ook zo van Hem houdt, dat was dan toch ook het evangelie. Maar weet je, wat je dan toch snel deed? Achterom kijken, snapt u, want daar zat ze! Dan ben je op zo'n dubbele manier geïnteresseerd in dat wat de dominee zegt. Hij zegt het ook zo anders dan die anderen en dat alleen is al verfrissend.